

Delen uit bijbelboek Jona

Jona 1

1 Eens richtte de EEUWIGE zich tot Jona: 2 'Maak je gereed en ga naar Nineve, die grote stad, om haar aan te klagen, want het kwaad dat ze daar doen is ten hemel schreiend.' 3 En Jona maakte zich gereed, maar vluchtte naar Tarsis, weg van de EEUWIGE. Hij vond een schip met bestemming Tarsis, betaalde de overtocht en ging aan boord om mee te varen naar Tarsis, weg van de EEUWIGE.

4 Maar de EEUWIGE wierp een hevige storm op de zee, en de zee werd zo wild dat het schip dreigde te breken. 5 De zeelieden werden bang, en ieder riep tot zijn eigen god om hulp. Maar Jona was in het ruim van het schip afgedaald, was daar gaan liggen en in een diepe slaap gevallen. 6 De zeelieden gingen naar hem toe en zeiden tegen hem: 'Wat lig jij hier te slapen! Sta op, roep je God aan! Misschien dat hij zich om ons bekommert, zodat we niet vergaan.' 8 Ook zeiden ze hem: 'Vertel ons: Hoe komt het dat deze ramp ons treft? Waar kom je vandaan?' 9 Jona antwoordde: 'Ik ben een Hebreëer en ik vereer de EEUWIGE, de God van de hemel, de God die de zee en het land gemaakt heeft.' 10 De mannen werden doodsbang, en toen ze van hem hoorden dat hij was weggevlucht van de EEUWIGE, zeiden ze tegen hem: 'Hoe heb je dat kunnen doen?' 11 En ze vroegen hem: 'Wat moeten we met je doen, dat de zee ons met rust laat?' Want de zee werd hoe langer hoe onstuimiger. 12 Hij antwoordde: 'Gooi me in zee, dan zal de zee jullie met rust laten. Want ik weet dat het mijn schuld is dat deze storm zo tegen jullie tekeergaat.' 14 Toen riepen ze tot de EEUWIGE: 'Ach EEUWIGE, laat ons toch niet vergaan als wij het leven van deze man opofferen. Reken het ons niet aan als hier een onschuldige sterft. U bent de EEUWIGE, al wat u wilt dat doet u!' 15 Toen tilden ze Jona op en gooiden hem in zee, en de woede van de zee bedaarde. 16 De mannen werden vervuld van ontzag voor de EEUWIGE. Ze brachten hem een offer en deden hem geloften.

2

1 De * EEUWIGE liet Jona opslokken door een grote vis. Drie dagen en drie nachten zat Jona in de buik van de vis. 2 Toen begon hij in de buik van de vis tot de EEUWIGE, zijn God, te bidden:

3 'In mijn nood roep ik de EEUWIGE aan en hij antwoordt mij.

4 U slingerde mij de diepte in, naar het hart van de zee.

5 Ik dacht: Verstoten ben ik, verbannen uit uw ogen. Maar eens zal ik opnieuw uw heilige tempel aanschouwen.

6 Het water stijgt tot aan mijn lippen, muren van water stortten op mij neer,

7 Ik zink tot de bodem, waar de bergen oprijzen, Maar u trekt mij levend uit de dood omhoog, o EEUWIGE, mijn God!

8 Nu mijn levensadem mij verlaat roep ik u aan, EEUWIGE,

9 Zij die armzalige afgoden vereren, verlaten u, trouwe God.

10 Maar ik zal mijn stem in dank verheffen en u offers brengen; mijn geloften los ik in. Het is de EEUWIGE die redt!

11 Toen, op bevel van de EEUWIGE, spuwde de vis Jona uit op het land.

3

1 Opnieuw richtte de EEUWIGE zich tot Jona: 2 'Maak je gereed en ga naar Nineve, die grote stad, om haar aan te klagen met de woorden die ik je zeg.' 3 En Jona maakte zich gereed en ging naar Nineve, zoals de EEUWIGE hem opgedragen had.

Nineve was een reusachtige stad, ter grootte van drie dagreizen. 4 Jona trok de stad in, één dagreis ver, en riep: 'Nog veertig dagen, dan wordt Nineve weggevaagd!' 5 De inwoners van Nineve geloofden God: ze riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, hulde zich in een boetekleed en veranderden het leven. 6

10 Toen God zag dat zij inderdaad anders begonnen te leven, kwam hij terug op wat hij bedreigd had hun aan te doen, en hij deed het niet.

4

1 Dit wekte grote ergernis bij Jona en hij werd kwaad. 2 Hij bad tot de EEUWIGE: 'Ach EEUWIGE, heb ik het niet gezegd toen ik nog thuis was? Daarom wilde ik naar Tarsis vluchten. Ik wist het wel: u bent een God die genadig is en liefdevol, geduldig en trouw, en tot vergeving bereid.' 3 Laat mij maar sterven, EEUWIGE: ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven.' 4 Maar de EEUWIGE zei: 'Is het terecht dat je zo kwaad bent?'